

Un alt instrumentist bănățean renumit a luat calea zenitului

Pavel Cebzan a trecut la cele veșnice

Ne pierdem valorile, se duc rând pe rând. Vestea tristă ne-o dă cel care i-a fost alături în cei mai frumoși ani ai carierei, Dorin Cuibariu.

Născut la 10 iunie 1944 în satul timișean Macedonia, Pavel Cebzan a urmat clasele primare în sat, iar gimnaziul în comuna (pe atunci) aparținătoare, Ciacova. De mic s-a simțit atras de muzica populară, admirând lăutarii vremii și cântând mai târziu alături de ei, la fluier, primul său instrument, și la clarinet, instrument dăruit de părinții săi.

Dacă tainele fluierului le-a deprins singur, pentru clarinet a ajuns la un fanfarist din localitate, Haslinger, un pompier neamț din Ciacova, de la care a luat ore timp de trei ani. În 1956 a participat la un concurs la Timișoara, cântând la fluier, obținând locul I. A devenit apoi elev al Școlii de construcții din Timișoara, ceea ce i-a dat posibilitatea să studieze clarinetul cu profesorii Iosif Faur de la Liceul de Muzică și Maxim Frunză, la Clubul CFR.

La o Rugă la Macedonia a fost remarcat de frații Bălan de la Caransebeș care l-au îndemnat să se îndrepte spre Orchestra „Lazăr Cernescu”. Avea doar 17 ani când a devenit coleg cu vestiți virtuozii bănățeni Ion și Arsene Bălan, Petrică Vasile, Stanciu Tită, Sandu Florea, Laci Perescu, Marcel Todor, Marinca Trifu și alții, sub îndrumarea lui Nicolae Perescu. Își amintea cu nostalgie de vremurile în care stătea în gazdă la unul dintre fiii lui Luță Ioviță sau când era coleg de cameră cu violonistul Radu Vincu.

În anul 1966 a părăsit Caransebeșul pentru a-și satisface stagiul militar la Hunedoara. Și în acest timp a cântat muzică populară și ușoară. După eliberare s-a

angajat la Ansamblul Sârb de Stat din Timișoara, unde a rămas până la desființarea lui, în 1970. A fost anul în care s-a căsătorit cu Ileana Vinca din Banloc, având împreună o fiică, Alina.

În perioada 1976-1989 a făcut parte din celebra formație condusă de Gheorghe Zamfir, alături de care a concertat în cele mai vestite săli de spectacole din lume în Franța, Belgia, Danemarca, SUA, Canada, Japonia, Africa de Sud, Noua Zeelandă, Australia, Israel, Elveția, Germania etc. În grupul maestrului Zamfir bănățenii Efta Botoca, Dorin Cuibariu și Pavel Cebzan au avut, poate, cea mai lungă colaborare.

În anul 1989 s-a stabilit în Statele Unite, unde a cântat în ocazii diverse împreună cu soliști și instrumentiști bănățeni care ajungeau peste ocean. O remarcabilă prestație a avut-o la Festivalul Mondial de Clarinet în anul 1994, la care au participat peste 400 de clarinetiști din întreaga lume, momente imortalizate pe un CD.

Se întoarce în fiecare an în țară cântând împreună cu cei care-l apreciau și pe care, la rândul său, îi simțea aproape. În anul 2015, pe scena din Parcul Rozelor, la Ruga Timișoarei, duetul Pavel Cebzan și Dorin Cuibariu a stârnit admirația tuturor. O surpriză frumoasă i-a făcut și violonistului Virgil Muzur în spectacolul aniversar de la Buziaș. Aflăm că va fi înmormântat în S.U.A., acolo unde îi este familia.

Dumnezeu să-l odihnească în pace...

Daniela BĂCILĂ

Material preluat de pe www.radiotimisoara.ro

Poeme de primăvară de Janeta Albescu

APRILIE – PRIER

Din muza primăverii eu fur câte puțin
Și pana'n călimara cu litere o'nmoi,
Am hoinărit prin iarnă, dar, iată că revin,
Neliniști de cuvinte rostogolesc puhoi!

Prietene frumos, ce pași-ți treci prin versuri,
Te uită, fă-ți tovarăș un soare cald și blând,
La vezi cum primăvara se plimbă peste câmpuri
Cu vâl cald de lumină o-acoperă, zburând!

Un vânt ușor și tandru, cu a lui boare fină,
Împrăstie mireasmă de-ogor negru - carbune,
Și abur se ridică acum ca o tulpină,
Câmpia'nținsă'n zări vrea cerul să susțină!

La margine de câmpuri – pâlcuri de alb în floare,
Grămezi mari de bumbacuri căzute dintre nori,
Pe lângă grâul verde, ce strălucește'n zare,
Sunt tufe uriașe, maldăr de porumbari.

Prier începe luna cu-o zi ce păcălește,
Aduce veselie, este poznaș, glumeț,
Dar nu se'ncredunță nimeni, ba uneori zâmbește,
Altfel, tot anul riscă să fie păcăliți!

Așa, câteodată, când pomii dau în floare
Și se încred în soare și în căldura lui,
Mai vine-un rând de fulgi ce-alene parcă zboară,
Dar trece-acest capriciu – zăpada mieilor.

Ramuri de salcie'n dar, iată, acum primim,
Copii în haine noi se bucură și cântă,
Iisus pe o asină intră'n Ierusalim,
De doua mii de ani aceasta-i o zi sfântă!

O sărbătoare mare a lumii'nțregi se-așteaptă,
Iisus moartea-a învins-o cu Învierea Lui,

Spre Cale, Adevăr și Viață se îndreaptă
Tot omul credincios, pe drumul timpului.

Să luăm Lumină Sfântă e-o mare bucurie,
În case s-o aducem, mai buni acum să fim,
Cu sufletul curat în vreme de mărire
Simțim cum ne-ocrotește acum un heruvim!

Pășim în primăvară mai puri, dar și mai buni,
Și noi, dar și natura renaște bucuroasă,
Aprilie e floare și soare între luni,
Ne încălzește viața, Prier e luminoasă!

Ne'mpodobește ziua cu primăvară'n dar,
Lăsându-ne în suflet stropi argintii de rouă,
În soare cald ne scaldă,
Cutreieră prin vise,
Cu tril de păsărele ne cântă pe-a lui coardă,
Un gând de primăvară prin viață se prelinse!

FLORILE ȘI PRIMĂVARA

Raiul poarta își deschide,
Echinocliu'a hotărât,
Primăvara să o lase
Să coboare pe pământ.

Florile cu-a lor culoare
Sau cu alb imaculat,
Printre razele de soare,
Primăvară au aflat!

Iată, s-a ivit pe cale,
Curajosul ghiocel,
Cu-ale lui albe petale,
Scutură din clopoțel.

Minunatele brândușe
Au împrăștiat înghețul,
Albe, mov sau gălbenușe,
L-au gonit cu făcălețul.

Printre frunzele rotunde
Se zărește-un toporaș,
Cu miros o să inunde,
Ispitind un fluturaș.

Încă din toamnă păstrate,
Zise și Trei-frați-pătați,
Panseluțe colorate
Râd în soare neîncetat.

Primăvara s-o atragă
Au muncit mai multe zile,
La parfum, culori adaugă,
Minunatele zambile.

Lăcrămioarele gingașe
Fac risipă de miros,
Din micuțe butoiașe
Îl răsfire generos.

Își deschid corola'n soare
Coloratele lalele
Și încarcă în pahare
Vii nuanțe de petale.

Dintr-un colț - firave frezii
Cu parfumul delicat,
Pe la orele amiezii
Stau cu-o vioarea la sfat;

Au chemat chiar și narcise
Să golească-a lor pahar,
Căci albina le trimise
Cerere pentru nectar.

Primăvara, din grădină,
A cules câțiva bujori
Și i-a pus într-o năstrapă,
Lângă celelalte flori.

Unde îți arunci privirea -
Doar parfum și doar culoare,
Învelite'n strălucirea
Razelor calde de soare.

Peste primăvara toată
Străjuiește liliacul
Și cu floarea sa bogată
În grădină-și face veacul.

Fiecare floare'n parte
Cu podoabă s-a gătit,
Iară eu înșir cuvinte
Ce muza mi-i le-a șoptit;

Ea, cu flori în pălărie,
De prin rai coboară scara,
A făcut o ghidușie,
Vrea s-aducă bucurie
Și așterne pe hârtie:
Florile și primăvara!